

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

65.

KURJER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 20-го Августа. 1848 — Wilno. PIĄTEK, 20-go Sierpnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

С.-Петербургъ, 14-го Августа.

Высочайшая Грамота.

Генерал-Фельдмаршалу Императорско-Австрийской службы, Графу Радецкому.

Слѣдя съ постояннымъ вниманіемъ за дѣйствительнымъ состояніемъ внутреннихъ вашихъ делъ, главному началству для поддержанія законныхъ правъ вашего Монарха, и узнавъ о блестящихъ побѣдахъ, одержанныхъ вами при Соммакампань и Кустоцѣ, Мы признали справедливымъ пожаловать вамъ кавалеромъ ордена Св. Великомученика и Побѣдоносца Георгія первой степени, знака кою при семъ къ вамъ препровождаемъ. Желая этою высшею въ Нашей Имперіи военною наградою явить новое доказательство отличнаго Нашего уваженія къ долголѣтнему и славному служению вашему, столь знаменитыми подвигами ознаменованному, пребываемъ къ вамъ навсегда благосклонны.

На подлинной собственною ЕГО императорскаго величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Петербургѣ, 7-го Августа 1848 года.

Высочайшимъ Приказомъ по Гражданскому Ведомству, 1-го Августа, повелѣній при Министерствѣ внутреннихъ Дѣлъ, Статскій Советникъ Семеновъ назначенъ Министромъ Инженерно-Губернаторомъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 13 Августа.

Вчера, въ 5 часовъ утра, депутация разныхъ сословій столицы и войскъ, зашла въ гарнизонъ отъ правились на пароходъ въ Штейнъ, на островъ Императору, который прибылъ туда съ своею супругою въ 2 часа, принявъ представленныхъ Его Величеству, министромъ Добльгоффомъ, особъ, и на прѣлественную рѣчь, произнесенную докторомъ Сейлеромъ, отъ имени всеобщаго милостиво, что радуется возвращенію

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 14-go Sierpnia.

NAJWYŻSZY DYPL. O M. A. T. J. General-Feldmarszałkowi Cesarzsko-Awstryackiej służby, Hrabieciu Radecckiemu.

Mając na ciągłej uwadze czynności wojska, powierzonego głównemu waszemu dowódcy, dla utrzymania praw waszego Monarchy, i dowiedziawszy się o sławnych zwycięstwach, otrzymanych przez was pod Sommacampagna i Custozza, uznaliśmy rzeczą słuszną nagrodzić was honorowym Orderem Wielkiego Męczennika i Dawcy Zwycięstw Św. Jerzego pierwszej klasy, którego znaki przesyłamy. Chcąc przez to najwyższą w Naszym Państwie wojenną nagrodę okazać nowo dowódcy i szlachetniejszego Naszego poważenia, ku długoletniej i wystawionej służbie waszej, tylu znakomitemi czynami oznaczonej, zostajemy ku wam na zawsze przychylni.

Na oryginalne własną Jego Cesarzski Mosci ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

W Peterhofie, 7-go Sierpnia 1848 roku.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzieni, w Wydziale Cywilnym 1-go Sierpnia, został przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Hradca Stani Stenowidlo, mianowany Minskim Wice-Gubernatorem.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

AUSTRIA.

Wiedeń, 13 sierpnia.

Wczoraj, o godzinie 5-iej rano, deputacye rozmaitych korporacyi stolicy, tudzież stojącego tu na zadolaniu wojska, udały się parostatkami do Steina, na przywitaniu Cesarza. Monarcha przybył tamże z małżonką swoją o godzinie 2-ej, przyjął łaskawie przedstawioną mu przez Ministra Doblhoff osobę, i na mowę powitalną, miał doń przez D-ra Seiller, odpowiedzieć, w wyrazach najłaskawszych, że się cieszy ze swego powrotu do Wiednia, oraz

своему въ Вѣну, и нѣсколько разъ изъвилъ свою признательность за любовь къ нему народа. Въ 5 часовъ по полудни, Ихъ Величества вышли на берегъ въ Нусдорфт. На берегу рѣки толпилось безчисленное множество народа. Подлѣ лѣстницы, ведущей съ Дуная на берегъ, встрѣтили Императора и Императрицу: министры, генералы и духовенство изъ Клостернебургга. Дѣвцы, стоявшія въ два ряда, бросали цвѣты до самыхъ придворныхъ экипажей, которые медленно подвигались къ столицѣ, и остановились предъ соборомъ св. Степана, гдѣ разставлена была Нѣмецкая, Венгерская и Ломбардо-Венеціанская гвардіи, а въ предверіи храма, члены сейма. По отправленіи молебствія, кортежъ отправился въ Шенбруннъ, куда прибылъ въ началѣ девятаго. Ихъ Величества вошли съ министрами и придворными въ большую залу, гдѣ министръ Дольбогъ представилъ имъ президента сейма, д-ра Шмидта, который въ рѣчи, исполненной пламеннаго чувства, изъявилъ преданность сейма къ престолу и царствующей фамилии. Все собраніе рукоплескало оратору, такъ вѣрно изобразившему чувства каждаго. Императоръ отвѣчалъ весьма милостиво и потомъ удалился съ Императрицею во внутренніе покои.

— Вѣнскіе старожилы не запомнятъ такой сердечной радости, какаю господствовала повсюду, вчера, по случаю возвращенія Императора. Въ окнахъ и на балконахъ сидѣли дамы; всѣ дома украшены были гирляндами; а вечеромъ палю минованы были, не только дома въ городѣ, но и въ предместьяхъ, а равно и всѣ загородные дома по дорогѣ къ Шенбрунну.

— Императоръ дѣйствительно весьма нездоровъ; на немъ замѣтны признаки водяной опухоли.

— Сегодня, получены извѣстія прямо изъ Милана, отъ 7 с. м. Почтовое сообщеніе возстановлено будетъ чрезъ нѣсколько дней. Фельдмаршалъ Радецкій оставилъ городъ въ осадномъ положеніи и самъ управляетъ военною и гражданскою частями. Архіепископъ Ромили, со страхомъ приблизился къ фельдмаршалу, который укорялъ его за его поведеніе и напомнилъ, чтобы онъ лучше исполнилъ обязанности служителя Бога мира. Послѣ сего, графъ призвалъ подеста города, поручивъ ему, чтобы магистратъ немедленно возвратилъ конфискованное имущество австрійскимъ офицерамъ и солдатамъ, что было чрезъ часъ исполнено. Генералъ-лейтенантъ Вельденъ разсѣлъ, подлѣ Воловнго, всѣ отряды волонтеровъ, которые удалились въ Тескану. О Венеціи ничего не слышно.

— На двѣхъ получены здѣсь перемпторическій вопросъ венгерскаго министерства, — признаетъ-ли австрійское министерство прагматическую санкцію, и хочетъ-ли содѣйствовать поддержанію правъ Венгрии на Кроацію. На сіе австрійское министерство отвѣчало, что оно нисколько не оспариваетъ венгерскихъ правъ на Кроацію, но что избравъ строгую справедливость руководящею своею поведенія, не можетъ одобрять угнетенія Кроатовъ Внгріею.

— Вчера разнесся здѣсь слухъ о выходѣ Коссута изъ венгерскаго министерства.

— На банатской границѣ постоянно продолжаются кровопролитныя и ожесточенныя схватки между Венгерцами и Райцами.

15 Августа.

Между австрійскими и сардинскими войсками заключено перемиріе на шесть недѣль, на слѣдующихъ условіяхъ: демаркаціонную черту между обоими войсками будетъ составлять разделяющая ихъ рѣка Тичино. Крѣпости: Пескьера, Рокка д'Ансо и Осоппо возвращаются Австрійцамъ, вмѣстѣ съ находящимися въ нихъ военными припасами. Сардинскій Король обязывается очистить герцогства Моденское, Пармское и городъ Піаченцу, чрезъ три дня по обнародованіи конвенціи. Изъ Венеціи и округа ея выйдутъ какъ сухопутныя такъ и морскія силы. Австрійское правительство обезпечиваетъ неприкосновенность имуществъ и безопасность лицъ. Съ обѣихъ сторонъ назначены будутъ комиссары, для заключенія договора.

— Изъ Милана отъ 10 числа сообщаютъ, что Пескьера того же числа была передана Австрійцамъ; Осоппо отпереть свои ворота 13 числа. Въ Венецію отправился уже, 9 Августа, піемонтскій офицеръ, для отозванія оттуда Сардинцевъ и ихъ флота.

Прага, 10 Августа.

— Сегодня отправилась отсюда въ Вѣну депутація, состоящая изъ 40 чел., чтобы исходатайствовать у

Килкратне пеновилъ dzięki за оказыване му приязанію люду. O godzinie 5-jej z południa, wylądowała Monarsza para w Nussdorf. Brzeg rzeki zalegala nieprzeliczona ludność. Przy wschodach, prowadzących z Dunaju na brzeg, przyjmowali dostojną parę, Ministrowie, Jeneralowie i Prałaci z Klosterneburg; dziewice, stojące w dwóch szeregach, sialy kwiaty aż do powozów dworskich, do których J. J. CC. Mości wsiedli i udali się zwolna do stolicy. Zatrzymano się przed katedrą św. Szczepana. Tu stały oddziały gwardyi Niemieckiej, Węgierskiej i Lombardzko-Weneckiej, w prezbiteryum zaś oczekiwali członkowie Sejmu. Po odśpiewaniem *Te Deum*, orszak wyruszył do Schönbrunnu, gdzie po 8-jej przybył. J. J. CC. Mości udali się, z Ministrami i urzędnikami dworu, na wielką salę, gdzie Minister Doblhoff przedstawił im Prezesa Sejmu D-ra Schmitt, który w głosie pełnym zapału, wynurzył uczucia najwyższego przywiązania Sejmowi do tronu i rodziny panującej. Całe Zgromadzenie okryło huczynami oklaskami słowa mówcy, który tak wiernie uczucia wszystkich wyraził. Cesarz odrzekł na to w wyrazach najłaskawszych, a następnie z małżonką swoją udał się do swych pokojów.

— Najstarsi ludzie w Wiedniu nie przypominają sobie takiej serdecznej radości, jaka wczoraj, z powodu powrotu Cesarza, panowała; okna i balkony napełnione były damami; równianki kwiatów zdobiły wszystkie domy, a wieczorem zajaśniało radośnemi ogniami, nie tylko samo miasto, ale także i przedmieścia, tudzież wszystkie domy wiejskie leżące przy gościńcu, wiodącym do Schönbrunn.

— Cesarz rzeczywiście ma być bardzo cierpiący; spstrzegając na nim dają oznaki puchliny wodnej

— Dziś nadeszły prostą drogą wiadomości z Medyolanu, z dnia 7-go b. m. Służba pocztowa urządzona będzie za dni kilka. Feldmarszałek Radecki utrzymał stan oblężenia i połączy w swęj osobie władze: cywilną i wojskową. Arcybiskup Romili zbliżył się z trwogą do wodza, który wyrzucił mu jego postępowanie, i napominał, aby dzieło Boga pokoju lepiej wykonywał. Powołał przytém Podestę miasta, polecając, aby wszystkie ruchomości, skonfiskowane oficerom i żołnierzom Austriackim przez municypalność; natychmiast tymże zwrócone zostały; co w ciągu godziny uskuteczniło. Jeneral-Porucznik Welden rozpedził pod Bolonią wszystkie tłumy ochotników, które zbiegły do Toskanii. O Weneeyi nie nie slychać.

— W tych dniach nadeszło tu peremptoryczne zapytanie Ministerstwa Węgierskiego, czy Ministerstwo Austriackie uznaje sankcyę pragmatyczną, i czy chce dopomagać ku utrzymaniu praw Węgiei do Kroacyi. Na to oświadczyło Ministerstwo Austriackie, że bynajmniej nie zaprzecza Węgom prawa do Kroacyi, ale że obrawszy samo sprawiedliwość za godło swojego postępowania, nie może pochwalać uciemiężenia Kroatów przez Węgrów.

— Wczoraj rozeszła się tu wiadomość o wystąpieniu Kossutha z Ministerstwa Węgierskiego.

— Na granicy Banatu trwają ciągle krwawe i okrutne utarczki pomiędzy Węgrami a Rajcami.

Dnia 15 sierpnia.

Między wojskami Austriackimi a Sardyńskiemi zawarte zostało sześciotygodniowe zawieszenie broni; pod następującemi warunkami: Linię demarkacyjną między obu wojskami tworzy naturalna granica, rzeka Ticino. Twierdze: Peschiera, Rocca d'Anso i Osoppo, mają być oddane Austriakom, wraz z zapasami wojskowemi, które do nich należały. Król Sardyński zwróci Xięztwa Modenckie, Parmenskie i miasto Piacenza, we trzy dni po ogłoszeniu tej konwencyi. Wojska Piemontskie lądowe i morskie opuszczą Weneecyę i jej okrąg. Bezpieczeństwo osób i majątku rząd Cesarzski zabezpiecza. Obie strony mianować będą Kommissarzy w celu zawarcia stanowczego pokoju.

— Z Medyolanu donoszą d. 10, że Peschiera tegoż dnia została Austriakom oddana; Osoppo otworzy swoje bramy d. 13. Do Weneeyi udał się już d. 9 oficer Piemontski, dla odwołania ztamąd Sardynezyków i ich floty.

Прага, 10 sierpnia.

— Dziś wyjechała ztąd do Wiednia deputacya z 40 osób złożona, aby wyjednać u Ministerstwa uwolnienie więz-

министерства освобождение политических преступников, арестованных в следствие последних событий. Почти ежедневно многія семейства переселяются отсюда в Америку. В городѣ господствуетъ совершенное спокойствіе. На дняхъ судъ присяжныхъ, состоящій изъ 600 чел., откроетъ у насъ свои засѣданія; предметомъ его занятій будутъ дѣла, касающіеся печати.

Венгрія. Пестъ, 3 Августа.

Сегодняшнее засѣданіе второй палаты было особенно важно для Германіи. Вся палата единогласно объявила, что она весьма рада дружескимъ сношеніямъ, въ какія министерство вошло съ германскимъ парламентомъ и съ германскою центральною властію, и потому поручаетъ министерству довести эти сношенія до тѣснаго и искренняго союза между Венгріею и Германіею, соединенною подъ центральною властію. Въ то же время, палата объявила, что если австрійское правительство рѣшится противопоставить препону единству и центральной власти Германіи и тѣмъ возбудитъ противъ Германіи войну, то Австрія никогда не должна полагаться на помощь Венгріи. Въ этомъ засѣданіи, палата отмѣнила свое рѣшеніе 22-го Іюля, относительно отправки войскъ въ Италію. Министерство требовало этого подкрѣпленія по силѣ прагматической санкціи, обязывающей Венгрію помогать Австріи въ ея войнахъ; но сегодня, палата депутатовъ объявила такое обязательство недействительнымъ.

Аграма, (въ Кроаціи), 6 Августа.

Банъ Јеллашичъ, по возвращеніи своемъ изъ Вѣны, издалъ прокламацію къ Кроатамъ, въ которой изъясняетъ, что цѣлію его путешествія въ Вѣну, по приглашенію эрцгерцога Іоанна, было: „доставить возлюбленнымъ своимъ соотечественникамъ въ Кроаціи, Славоніи и Далмаціи, а также сербскому воеводству, миръ и свободу, утвердить природныя права ихъ, и поддержать нераздельное единство принадлежащихъ къ австрійской коронѣ земель и націй, какъ относительно другъ друга такъ и общаго государства.“ Слѣдовательно основаніемъ переговоровъ съ Венгріею, предложеннымъ Баномъ, какъ представителемъ Кроатской націи и сейма, отъ котораго не могъ отступить, было требованіе: „чтобы венгерскія министерства—военное, финансовъ и иностранныхъ дѣлъ, соединены были съ общимъ государственнымъ управленіемъ въ Вѣнѣ; чтобы изыскъ и народность славянскія, по внутреннему управленію страны, такъ и на венгерскомъ сеймѣ, поставлены были наравнѣ съ изыскомъ и народностію маджарскою, и наконецъ, чтобы были удовлетворены справедливыя желанія и требованія сербской націи въ Венгріи.“ А такъ какъ ни эрцгерцогъ посредникъ, ни первый венгерскій министръ, графъ Батіани, безъ предварительнаго согласія венгерскаго сейма не могли сами ничего окончательнаго опредѣлить въ этомъ отношеніи; „то нынѣ,—продолжаетъ Банъ,—ничего болѣе не предстоитъ намъ, какъ только ожидать отвѣта венгерскаго сейма на послѣднее наше слово примиренія, а въ случаѣ отказа, нашей силѣ и единству одержать побѣду для добраго нашего дѣла.“— Эта прокламація, какъ объясняющая основаніе спора съ Венгріею, главные цѣли Кроатовъ и программу ихъ дѣйствія въ будущемъ, а также обнаруживающая непоколебимую ихъ преданность общему государству и престолу, въ Вѣнѣ и во всей Австріи можетъ безъ сомнѣнія произвести впечатлѣніе тѣмъ сильнѣе, что появляется почти одновременно съ объявленіемъ второй венгерской палаты, очевидно нарушающимъ прагматическую санкцію.

Семлинъ, 28 Іюля.

Министръ иностр. дѣлъ и вмѣстѣ съ симъ представитель сербскаго князя, Авраамъ Петровичъ, имѣлъ здѣсь трехъ-дневное совѣщаніе съ патриархомъ Раяичемъ. Слѣдствіемъ сего совѣщанія было то, что Сербское правительство передало въ распоряженіе патриарха сумму въ 100.000 червонцевъ, изъ которыхъ 80.000 отправлено уже съ курьеромъ къ Бану Јеллашичу.

— Изъ Бѣлграда сообщаютъ, что спокойствію въ Сербіи сильно угрожаютъ происки партіи Обреновичей. Эмиссары сей партіи раздаютъ народу значительныя суммы.

ніювъ политическихъ, осадzonych w skutku ostatnich wypadków. Codziennie prawie wynosi się ztąd wiele familii do Ameryki. W mieście panuje zupełna spokojność. W tych dniachъ rozpocznie u nas posiedzenia sąd przysięgłychъ, z 600 osób złożony, mający sędzić sprawy dotyczące druku.

WĘGRY. Pest, 3 sierpnia.

Dzisiejsze posiedzenie Drugiej Izby naszej, było nader ważne dla Niemiec. Cała Izba oświadczyła jednomyślnie, iż się cieszy zъ przyjacielskichъ stosunków, jakie już Ministerstwo zawiązało zъ Niemieckimъ Parlamentemъ i Niemiecką Władzą Centralną, i przeto poleca temuż Ministerstwu doprowadzić te stosunki do ścisłego i szczerzego przymierza Węgier zъ Niemcami, połączonemi pod Władzą Centralną. Razem zъ тѣм, Izba oświadczyła, iż jeśli by Rząd Austriacki postanowiłъ przeciwъ się jednoci i Centralnej Władzy Niemieckiej, i przezъ to wzbudziłъ przeciwъ Niemcomъ wojnę; w takimъ razie Austriya nie może nigdy liczyć na pomoc Węgier. Przezъ takowe postanowienie Izba, zniosta już samo przezъ się poprzednią swoje uchwałę zъ d. 22 lipca, we względzie posłania wojskъ do Włoch na pomoc Austrii. Ministerstwo bowiem żądało i otrzymało ową uchwałę na zasadzie sankcyi Pragmatycznej, obowiązującej Węgry do pomagania Austrii wъ jejъ wojnachъ tymczasemъ dzisiaj Izba Deputowanychъ oświadczyła, że takowe zobowiązanie nie istnieje.

Agram (w Kroaeyi), 6 sierpnia.

Ban Jellaczycz, za powrotemъ zъ Wiednia wydałъ odezwę do mieszkańcówъ Kroaeyi, w której wyraża, że celemъ podróży jego do Wiednia, na wezwanie Arcy-Xięcia Jana, było: „aby ukochanymъ ziomkomъ swoimъ wъ Kroaeyi, Sławonii i Dalmacyi, oraz Wojewodztwu Serbskiemu, zapewnić swobodę i pokój; zabezpieczyć przyrodzone ichъ prawa, oraz utrzymać nierozłączną jedność należącychъ do Korony Austriackiej krajówъ i ludów, takъ między sobą jakъ i zъ Monarchią ogólną.“— Zasadą przeto do układówъ zъ Węgrami, którą Ban, jako Reprezentantъ Kroackiego narodu i Sejmu, podawał, i od której odstąpić nie mógł, było żądanie: „aby Ministerstwa Węgierskie: wojny, skarhu i spraw zagranicznychъ, połączone zostały zъ zarządemъ Monarchii ogólnej wъ Wiedniu; aby językъ i narodowość Sławianska, takъ wъewnątrznymъ zarządzie kraju, jako i na ogólnymъ Sejmie Węgierskimъ, postawione były na równi zъ językiemъ i narodowością Madziarską, i nakoniec, aby słuszne życzenia i żądania narodu Serbskiego wъ Węgrzechъ dopełnione zostały.“ Gdy zaś ani Arcy-Xięże Pośrednikъ, ani pierwszy Minister Węgierski, Hr. Bathyani, nie mogli sami, bezъ poprzedniego zgodzenia się Węgierskiego Sejmu, nie ostatecznie wъ tej mierze stanowić, „przeto—mówi dalej Banus—nie pozostaje namъ teraz nic innego, jakъ oczekiwać odpowiedzi Sejmu Węgierskiego na nasze ostateczne słowo pojednania, a naówczas, wъ razie odmowy, siłę i jedność naszą, zwyciężyć zwycięztwemъ naszej dobrej sprawy.“— Odezwa ta, jako wyjaśniająca zasady sporu zъ Węgrami, główne cele Kroatówъ i programъ ichъ działania na przyszłość, a oraz niezachwianą ichъ wierność dla ogólnej Monarchii i tronu; тѣмъ większe bezъ wątpienia sprawiło może wrażenie wъ Wiedniu i całej Austrii, że zjawia się jednocześnie prawie zъ oświadczeniemъ drugiej Izby Węgierskiej, obalającymъ widocznie sankcyę pragmatyczną.

Semlin, 28 lipca.

Ministerъ spraw zagranicznychъ i zarazemъ Przedstawnikъ Xięcia Serbskiego, Abrahamъ Petroniewiczъ, miałъ tu trzydniową konferencyę zъ Patriarchą Rаяичemъ. Rezultatemъ jejъ jestъ to, że rządъ Serbski oddałъ do dyspozycyi Patriarchy sumę 100.000 dukatówъ, zъ której to summy przesłano jużъ przezъ ганца d. 24 b. m. Banusowi Jellaczycz 80.000 dukatówъ.

— Zъ Belgradu donoszą, iż spokój wъ Sербii zagrożony jestъ mocno przezъ intrygi stronictwa Obrenowiczów. Emisсары tego stronictwa rozdająъ pomiędzy ludъ mnóstwo pieniędzy.

ФРАНЦИЯ. Париж, 13 Августа.

Генерал Кавеньяк и министр иностранных дел М. Бастиде находились вчера на заседании комиссии иностранных дел национального собрания. Им предложено было множество вопросов по делам Италии: кака я цель посредничества Франции и Англии, между Австрией и Королем Карлом Альбертом; представляется ли это посредничество извременному собранию ж е л а н о , на счет Италии? Генерал Кавеньяк отвечал, что для пользы Франции он не может дать решительного ответа, но что имеет всегда в виду честь и достоинство Франции. Вчера однакоже было заседание кабинета, на котором присутствовали: посланник Король Карла Альберта, и гг. Ричи, австрийский, докторский, в д баахх Г-нн Горинь, и маркиз Корсеби. Из австрийской армии прибыл вчера курьер, а а р м и я в а в Виа, в сь в р а в о т в е т в и т ь , что фельдмаршал Раадский отступил на фронт в сторону гора Пьемонт и на фронт оставил в Милане, до заключения мира. Мониторы в длинной статье о миролюбивой политике министров, выражают надежду, что французский парламент мирно уладит все вопросы Швейцарии, Голландии, а также мир в Вероне восстановится.

— Заседание национального собрания 10, 11 и 12 Августа. В заседании 10 Августа рассуждали о предложении правительства ассигновать еще два миллиона франков на восстановление зданий. Известно, что неделя за шесть пред нами определено было на три три миллиона. Сначала давали бы вить вь ден по франку, потом, три бы стороны восстановили числа, уменьшили выдану до 75, 50 и 35 ти сантимов. Теперь раздают на болге 25 ти сантимов, и вся сумма израсходована. Собрание утвердило выдачу. Впоследствии рассуждали о наказаниях за злоупотребления книгопечатан. Люди, которые за держав и и и т е ж а н ы л с о ч и н е н и я , с и д я т п о н е к о л ь к у д а т ь в т о р ж м в п р а в л е н и е Лудовика Филиппа, предлагают теперь подвергать тем же самым наказаниям владельцев, держающих нарушать уважение к ним, и быт им нам властителям Франции. Министерский проект состоит из 8 статей. Первая две статьи, определяющие наказание за противозаконны выходы против членов национального собрания и исполнительной власти, равно как против учреждений республики, приняты без всякого спора. Напротив, третья статья, определяющая наказание (то есть денежные штрафы и заключение в тюрьму) за нападки на религию, права собственности и семейны связи, подала повод к шумному прению. Прудонъ, взошел на кафедру, протестовал против неприкосновенности собственности; но правая сторона не дава ему говорить. Иеръ Леру просил кт нему на помощь. Теория собственности оказал онъ, есть дьявол протестантизма. — По сему, протестантский пасторъ Кокреалъ взошел на кафедру и отвечал, что все фелачин и даже все христианск секты не имеют ничего общаго съ идеями коммуниста, которые только оскорбляют весь христианствъ. Хотят ли продолжать чтобы я вам прочел то место из Святых Отцев, которое преимущественно приводит коммунисты, и убедил вас темъ, как они превратно и ложно толкуют оное? Собрание не требовало сего, но спорная статья принята была без изменений. Четвертая статья определяет наказание за нападки на республиканскую форму управления. Г. Лагранжъ желал, чтобы в эту статью были включены слова: „и на общее право голоса.“ Сенаръ, возражая противъ такого дополненя, но генералъ Кавеньякъ поддерживал его, и статья, вместе съ дополненемъ, была принята почти единогласно. Вь заседании 11 числа, три слдующия статьи касаются оскорблений чужестранных держав и полова, а также возмущения граждан к смятением, были приняты без прений. Напротив отвергнута была ст. 8, которая хотела удержат вст постановления закона против печати 1819 и 1822 годовъ. После того, принять былъ весь законъ. За симъ вь заседании было разсматриваемо предложение учредительной комиссии, относящееся к отобранию голосов для новаго уложения. По смыслу этого предложения, проект конституции долженъ быть прочтенъ три раза прежде, нежели послдует окончательное отобрание голосовъ

ФРАНЦИЯ. Париж, 13 августа.

Генерал Cavaignac и Министр справъ заграничныхъ, P. Bastide, находились вь вчорай на заседании Комиссии справъ заграничныхъ, Згромаждения Народоваго. Задавано им неже pytania вь предмете справъ Мюльскихъ: jaki jest cel i zamiar posrednictwa Francji i Anglii, między Austrią i Królem Karolem Albertem? Czy to posrednictwo odpowiada wyi przerwieniu niegdys przez Zgromadzenie Narodowe zyczeniu wzgledem przyszosci Wloch? i nakoniec, czy w razie odrzucenia posrednictwa, Francja jest gotowa do wojny? General Cavaignac odpowiedzial, iz przez wzglad na interess Francji, nie jeszcze stanowczego odpowiedziec na to nie moze, zapewnil jednak, iz honor i godnosc Francji nigdy nie spusti z oka. Wczoraj takze odbywala sie rada gabinetowa, na ktorej obecnyim byli: Posen Karola-Alberta, P. Ricci, sprawujacy interessa Austrjacie, P. Torn, i Marq. Normandy. Od armii Apejskiej przybyl wczoraj goniec, i drugi takze z Wiednia z doniesieniem, ze Feldmarszalek Radecki zamiechal projektu wkroczenia do Piemontu, i zamierza pozostac w Medjołanie az do zawarcia p. k. j. Monitor w dniu 10 artykule o techniczej i krolej polityce Ministrow, wynurza nadzieje, ze Austria przyjmie ofiarowane posrednictwo, i ze Parlament Niemiecki zalatwi spokojnie kwestya Szwajcarki-Holsztynska, a zatem, ze pokoi Europejski nadzie na sztych wystawiony nie bedzie.

— Obrady Zgromadzenia Narodowego w dniach 10, 11 i 12 sierpnia. Na posiedzeniu d. 10 sierpnia roztrazano projekt rządowy o udzielenie jeszcze 2 miliony fr. dla ubogich. Wiadomo że przed szesciu tygodniami Zgromadzenie uchwalilo juz na ten cel 3 miliony. Z poczatku dawano ubogim po franku na dzien; nastepnie przy wzrastajacej ich liczbie, zmniejszono ilosc datki do 50 i 35 centymow. Teraz daja juz tylko po 25 centymow, a przeciez cala summa juz sie rozszla. Zgromadzenie uchwalilo ten nowy wydatek. — Nastepnie przytapieno do rozpraw nad druga czescia wniesionego przez Rząd prawa o druku, wyzaca sie kar za naduzcia prassy. Ci sami ludzie ktorzy za zachwale i buntownicze pisma przeciw wladzy, siedzieli po lat kilka w wizeniu za rządow i wika Filipa, usiujaja teraz podac podobny mze kamom pisarzow, ktorzyby sie osmielili powstawac przeciwko wladzy, gdy ta wladza w ich rekach zostaje. Projekt rządowy skladal sie z 8 artykulow. Pierwsze dwa, starowia e kary za wszelkie targniecie sie przeciw czlonkom Zgromadzenia Narodowego i Wladzy Wykonawczej, jako tez przeciw ustanowieniu Rzeczypospolitej, zostaly przyete bez spozrow. Natomiast art. 3, oznaczacy kary (i opiate sztraf i zamkniecie w wizeniu) za powstawanie przeciw Religii, prawu własności i związkoni familijnym, wywołal burzliwe rozprawy. Proudhon wszedl na mownice, azeby protestowac przeciw takowemu zabezpieczeniu własności: lecz P. awa Sirona nie dopuscila mu głosu. Tiotr Leroux przyszedl mu w pomoc. „Teoria własności, rzeki, jest dziekiem protestantyzmu.“ — Na to protestancja Pastor, Coquerell, wszedl na mownice i rozwinczyl: „ze wszystkie religie, i nawet wszystkie sekty Chrzescianskie, nie maja nic wspólnego z ideami kommuizmu, które tylko przekreślaja i zniewaza a cały Chrysty alizm.“ Ci co czę rzeki dalej, abym wam odczytal te miejsca z Głow Swietych, które Kommuнизм i naczeski cytują, i abym was przekonal, jakie falszywie i wykretnie tłumacza? — Zgromadzenie nie wymagalogo tego, ale sporny artykul bez odmiany przyeto. — Artykul 4 stanowi kary za powstawanie przeciw Republiki i kary konie Rządu. P. Lagrange zadal dodania slow: „i przeciw prawni powstanczemu głosewaniu.“ Oparl sie temu P. Senard; lecz gdy Jen. Cavaignac poparl wniesiony dodatek, przyeto go jednogl i nie wraz z całym artykulem 4-tym. — Na posiedzeniu d. 11 trzy nastepujace artykuly, tyzace sie obrazy za granicznych, Monarchow i Poslow, jako tez poburzenia obywateli do zamieszek, zostaly przyete bez rozprawy. Przeciwnie odrzucony zostal art. 8, który miał utrzymac wszystkie inne przepisy prawa przeciw prassy z lat 1819 i 1822. Poczem cale prawo przyeto. Nastepnie przyeto projekt Kommissji regulaminowej wzgledem głosowania nad uslawy. Według wniosku tej Kommissji, projekt ma być 3 razy odczytany, nim nastapi ostateczne głosowanie, podobnie jak to jest w używaniu z bilami w Parlamencie angielskim. P. P. Flocon, Harmonie i Dupin padali nie, które uwagi wzgledem wniosku Kommissji regulaminowej, który w końcu przyetoj został w nastepujacej esnowie: „Po pierwszym odczytaniu i głosowaniu nad wszystkimi artykulami projektu ustawy, takowy z wszelkimi zarpo-

(порядокъ, наблюдаемый при обсужденіи биллей, въ английскомъ парламентѣ). Флокенъ, Шарамуль и Дюпенъ предложили нѣсколько измѣненій, и наконецъ, предложеніе коммисіи принято въ слѣдующемъ видѣ: „По прочтеніи и обсужденіи къ первый разъ всѣхъ статей проекта конституціи, проектъ со всѣми предложенными измѣненіями, долженъ быть переданъ опять конституціонной коммисіи, которая, разсмотрѣвъ всѣ дополненія, опять предложитъ его, въ теченіе пяти дней, собранію, для вторичнаго прочтенія и обсужденія. По отобраніи голосовъ для измѣненныхъ или дополненныхъ статей, Собраніе приступитъ къ окончательной балотировкѣ для всего проекта.“ По слѣдъ того, Г. Лихтенбергеръ (изъ Страсбурга) предложилъ снять съ Париза осажденное по оженію по крайней мѣрѣ за три дня до начала пренія о проектѣ конституціи. 12-го Августа ожидали, въ парижскомъ національномъ собраніи, интереснаго засѣданія. Въ журналахъ распространили слухъ, что генералъ Кавеньякъ объявитъ желаніе правительства прекратить всякое дѣйствіе по донесенію слѣдственной коммисіи въ отношеніи къ Г. Ледрю Роллену, и предать суду только Луи-Блана и Коссидьера. Трибуны заранѣе наполнились публикою, но она обманулась въ своемъ ожиданіи: журнальщики объявленія были пухлы. Национальное собраніе занималось слушаніемъ прошеній вовсе незанимательныхъ, и отчасти вздорныхъ и ничтожныхъ. — Ледрю Ролленъ, Луи-Бланъ и Коссидьеръ просили объ ускореніи ихъ дѣла. Имъ отвѣчали, что донесеніе и акты будутъ отпечатаны къ 17-му числу, и сужденіе выйдѣтъ о начнется 21 го. — Генералъ Кавеньякъ вовсе не былъ въ засѣданіи.

— Въ *Monsieur du Soir* опровергаютъ сообщеніе другими газетами извѣстіе, будто бы къ французскому посланнику въ Константинополь, генералу Опичку, препровождено было повелѣніе, чтобы онъ потребовалъ выдачи паспортовъ и возвратился во Францію въ случаѣ, если бы Порта не признала французской республики. По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Константинополя, генералъ Опичъ не получалъ еще даже вѣршихъ грамотъ.

14 Августа.

Сегодня получено здѣсь извѣстіе, что между Австріею и Сардиніею, посредствомъ французскаго и англійскаго посланниковъ, заключено перемиріе на 45 дней. Король Карлъ Альбертъ перевелъ главную свою квартиру въ Вигевано; близъ Трекаты, сосредоточиваетъ онъ Ломбардскія и прочія вооруженныя италинскія войска.

— По случаю прибытія сюда бывшаго англійскаго посланника въ Мадридъ, Г. Бульвера, въ журналѣ *Patrie* сообщаютъ, что ему поручено объявить словесно французскому правительству, что Англія отноди несогласна на вооруженное вмѣшательство въ италинскія дѣла. Въ *Galignan's Messenger* опровергаютъ это извѣстіе, утверждая, что Г. Бульверъ пріѣхалъ въ Парижъ по частному дѣлу.

— Австрійскій чрезвычайный посланникъ, Г. Шинцеръ прѣѣхалъ изъ Лондона въ Вѣну.

— По официальнымъ свѣдѣніямъ, французская дѣйствующая армія состоитъ теперь изъ 522,127 чел.

15 Августа.

Вчера было засѣданіе кабинета въ квартирѣ генерала Кавеньяка. Говорятъ, что Вѣнскій кабинетъ принялъ посредничество Франціи и Англіи на первоначально предложенныхъ основаніяхъ, требуя только, чтобы военныя издержки понесли стороны, подавшія нововъ къ войнѣ. Все предвѣщаетъ, что Австрійско-Италинскія дѣла будутъ скорѣе окончены.

— Редакція *Journal des Débats* получила извѣстіе, что 9 числа, главная квартира сардинскихъ войскъ находилась еще въ Вигевано. 8 го числа, вечеромъ, прибыли туда Г. Казати и Джіоберти, и про или Короля объ увольненіи отъ должностей всѣхъ министровъ, и потому Его Величество поручилъ вице-президенту палаты депутатовъ, Г. Мерло, и гр. Ревелю, образовать кабинетъ.

— Въ *Union* пишутъ, что посланникъ неаполитанскаго Короля отправился въ прошлую Пятницу къ г-ну Бастиду, и спросилъ, именемъ своего государя, намѣрена ли Франція распространить свое посредничество и на Сицилійскія дѣла? Говорятъ, что министръ иностранныхъ дѣлъ отвѣчалъ ему, что Король Неапо-

политанскими додатками звороченъ на быѣ Коммиссіи уставовъ, которая, по разтрзашеніи всѣхъ додатковъ, прѣше го знову, зпотрзбнени модификациями, впртеицигу 5-ци дни Згромадени Народовому до повтрнего одезтанія и розтрзашенія. По глосованиу над теми модификациями настѣпи оствтечно глосованіе над całym проектомъ. — П. Лихтенбергер зѣ Страсбурга подѣл вносек о зненіеніе стану облеженія Париза, прызнаймнѣи на 3 дни przed rozpoczęciem się rozpraw nad ustawą. — Дня 12, oczekiwano w Zgromadzeniu Narodowym nader ważnego posiedzenia. Dzienniki roznieśli pogłoskę, iż Generał Cavaignac oświadczył chęć zaniechania wszelkich dalszych kroków względem P. Ledru Rollin, z powodu sprawozdania Kommissji śledczej, które wczora roztrząsane być miało, i oddania pod sąd tylko PP. Ludwika-Blanc i Causidiera. Wszystkie galerie od samego rana, natłoczono już były tłumem słuchaczy; tymczasem ciekawość ich została zwiędziona. Doniesienia dzienników okazały się fałszywymi. Zgromadzenie zajmowało się tylko słuchaniem petycji nieznaczających a w części niedorzecznych i błahych. PP. Ledru-Rollin, L. Blanc i Causidiere, powołując się na wspomniane ogłoszenie dzienników, domagali się wprawdzie przyspieszenia i publicznego roztrząsania ich sprawy; ale odpowiedziano im, że ponieważ druk aktów, odnoszących się do sprawozdania Kommissji śledczej, nie może być ukończony przed d. 17. przeto i roztrząsanie tej rzeczy nie może rozpocząć się pierwej, jak d. 21. — Jen Cavaignac nie był nawet obecny na tem p. siedzeniu.

— *Monsieur du Soir* zaprzecza udzielonej przez inne dzienniki wiadomości jakoby do francuzkiego Posła w Konstantynopolu, Jenera Anpik, posłany został rozkaz, żądania paszportów i powrócenia do Francyi, na przypadek jeżeliby Porta nie uznała Rzeczypospolitej francuzkiej. Według bowiem ostatnich z Konstantynopola wiadomości, Jenerał Anpik nie otrzymał jeszcze nawet zawierzylmających listów,

Dnia 14 sierpnia.

Otrzymało tu dziś wiadomości, iż między Austryją a Sardynią, za pośrednictwem Posłów: francuzkiego i angielskiego, zawarty został 46-cio-dniowy rozejm. Król Karol Albert przeniósł swą główną kwaterę do Vigevano; zaś pod Treccate ściągają wojska Lombardzkie i wszystkich uzbrojonych Włochów.

— Z powodu przyjazdu do Paryża P. Bulwer, byłego Posła Angielskiego w Madrycie, dziennik *Patrie* donosi, że ten dyplomata otrzymał polecenie oświadczyć ustnie rządowi francuzkiemu że Anglia nigdy nie przyzwoli na zbrojną interwencyę we Włoszech. *Galignan's Messenger* zbija to twierdzenie utrzymując, że P. Bulwer w prywatnym interesie przybył do Paryża.

— Nadzwyczajny Poseł Austryacki P. Schnitzer, powracając z Londynu, przejeżdżał przez Paryż i udał się do Wiednia.

— Według raportów urzędowych, Francya liczy w obecnej chwili 522,127 ludzi czynnego wojska.

Dnia 15 sierpnia.

Wczoraj, odbywała się rada gabinetowa w mieszkaniu Jenerała Cavaignac. M. wią, że ministerstwo Wiedeńskie przyjęło pośrednictwo Francyi i Anglii, na zasadach pierwotnie proponowanych; żąda tylko, aby koszta wojny poniosły strony, które ją wywołały. Wszystko wróży, że sprawa Austryacko-Włoska będzie niebawem załatwiona.

— *Journal des Débats* otrzymał wiadomość, że główna kwatera Sardynskiego wojska, jeszcze 9-go sierpnia, znajdowała się w Vigevano. Wieczorem, d. 8-go, przybyli tam PP. Casati i Gioberti, prosząc Króla o uwolnienie całego gabinetu. Król Karol Albert zlecił zatem P. Merlo, Wice-Prezesowi Izby Deputowanych, i Hr. Revel, utworzenie nowego ministerstwa.

— *Union* donosi, że Poseł Króla Neapolitańskiego udał się wczasy Piątek do P. Bastide, pytając imieniem swego Monarchy: czy Francya ma zamiar rozciągnąć swą interwencyę do sprawy Sytylijskiej. Minister spraw zagranicznych miał na to odpowiedzieć, że Król Neapolitański może być pewnym, iż gabinet francuzki nigdy nie skłoni

литавский может быть уверень, что французский кабинет никогда не согласится, чтобы Сицилия сдана была второю Португалиею для английской торговли.

— Изъ Тулона пишутъ, отъ 9 с м., что адмиралъ Боденъ отправленъ изъ Палермо въ Каліари, гдѣ будетъ ожидать дальнейшихъ приказаній правительства.

— Следствие по дѣлу о покушеніи на жизнь г-на Тьера, все еще продолжается. Говорятъ, что виновные уже открыты.

— Вчера отобрано оружіе у 1-й роты 2 баталіона 2 легіона здѣшней національной гвардіи. Въ соседнихъ казармахъ поставленъ баталіонъ подвижной гвардіи.

А н г л и я .

Лондонъ, 5 Августа.

Въ верхней палатѣ лордъ Брумъ требовалъ представленія прокламацій лорда-намѣстника Ирландіи. Лордъ Лансдоунъ объявилъ, что хотя возстаніе въ этомъ краѣ и усмирено, но долго еще необходимо поступать съ величайшею предусмотрительностію и заботливостію. Герцога Веллингтона благодарилъ министровъ за ихъ распоряженія къ усмирению мятежа, послѣ чего палата отерочила засѣданіе.

— Во всей Ирландіи господствуетъ совершенное спокойствіе. Лордъ-намѣстникъ предписалъ отобрать оружіе въ 15 графствахъ и баронствахъ объявленныхъ въ осадномъ положеніи.

— Въ нижней палатѣ, лордъ Пальмерстонъ, подтвердилъ вопросъ г-на Говарда, что Англія, вмѣстѣ съ Франціею, будутъ посредничествовать въ дѣлахъ Италіи.

— По извѣстіямъ изъ Дублина, полученнымъ вчера въ полдень, Смитъ О'Бриенъ задержанъ въ Торлѣ и посаженъ въ главную Дублинскую тюрьму. Другой предводитель мятежниковъ, Догени, почевалъ съ 4 на 5 подъ Торлемъ; его неутомимо преслѣдуютъ.

9 Августа.

Въ верхней палатѣ, лордъ Станлей требовалъ представленія переписки, какимъ образомъ Англійское правительство вмѣшалось въ дѣла Короля обѣихъ Сицилій съ Сициліяцами, и постановлено-ли главнымъ условіемъ признанія Сициліи, установленіе монархическаго правленія, а равно предписано-ли Англійскому адмиралу на Средиземномъ морѣ препятствовать отправленію Неаполитанскаго флота въ означенное государство? Лордъ Лансдоунъ отвѣчалъ на это, что не можетъ входить въ подробности этихъ вопросовъ; увѣряетъ однако же, что Англійскій кабинетъ усильно старался помирить Короля съ подданными, но видя, что Сициліяцы постановили перемѣнить правленіе, совѣтовалъ имъ сохранить монархическую систему правленія и предложилъ избрать Королемъ принца Генуэзскаго; но сначала имѣлъ виды на сына великаго герцога Тосканскаго. Что касается до адмирала Паркера, то онъ, по своему произволу, отправился въ Неаполитанскій заливъ. Министръ не хотѣлъ сказать болѣе сего, изъясняя, что государственныя пользы могли бы отъ того пострадать. Лордъ Станлей взялъ обратно свое предложеніе.

— Въ нижней палатѣ, президентъ прочелъ отзывъ лорда-намѣстника Ирландіи, гр. Кларендона, въ коемъ онъ сообщаетъ, что членъ парламента, Г. Смитъ О'Бриенъ, обвиненный въ государственной измѣнѣ, вчера арестованъ въ Торлѣ, и что находится теперь въ Кайльменгемской тюрьмѣ.

— Въ *Morning Post* утверждаютъ, что Сардинскій Король отказался дать рѣшительный отвѣтъ на счетъ приватія сицилійской короны принцемъ Генуэзскимъ, и что Сициліяцы просили нынѣ принца Джона Кембриджскаго, чтобы онъ принялъ сіе достоинство; но онъ былъ столь остороженъ, что сомнительной сей чести не принялъ.

— Въ *Times* пишутъ, что Неаполитанскій посланникъ, по повелѣнію своего государя, объявилъ здѣшнему правительству, что Король его, каждое вооруженное вмѣшательство со стороны Англій въ дѣйствіи Неаполитанскаго флота, будетъ почитать объявленіемъ войны.

— Извѣстный сочинитель романовъ, капитанъ Марріатъ, выздоровѣвъ, послѣ продолжительной и тяжелой болѣзни въ загородномъ домѣ своемъ Лангемъ.

сіе до учыненія въ Сцыліи другою Португалію на корысѣ Англійскаго handlu.

— Доноса зъ Тулона, подъ днѣмъ 9 б. м., же Адмиралъ Baudin одплылъ зъ Палермо и удаъ сѣ до Cagliari, гдѣ на далсе розказы рządu oczekuje.

— Sledztwo w sprawie zamachu на życie P. Thiers ciągle się jeszcze odbywa; mówią, że sprawy tej zbrodni już są wysłędzeni.

— Zaweroraj, rozbrojono 1-szą kompaniją drugiego Batalionu 2-jej legii tutejszej gwardyi narodowej; w przyległych koszarach postawiono pod bronią batalion gwardyi ruchomej. Powód tego nie wiadomy.

ANGLIA.

Londyn, 5 sierpnia.

W Izbie Wyższej żądał Lord Brougham złożenia odczew Lorda Namiestnika Irlandyi; następnie, Lord Lansdowne oświadczył, że lubo powstanie w tym kraju jest przytłumione, stan jego atoli długo jeszcze wymagać będzie największej troskliwości i przezorności. Xiążę Wellington podziękował Ministrom za wyborne rozporządzenia w przytłumieniu rokoszu, poczem Izba odroczyła swe posiedzenie.

— W Izbie Niższej, Lord Palmerston odpowiedział na zapytanie P. Howard, że Anglia, łącznie z Francją, pośredniczyć będzie w sprawie Włoskiej.

— W całej Irlandyi panuje spokojność. Lord-Namiestnik, w 15 hrabstwach i baroniach, ogłoszonych w stanie wyjątkowym, kazał mieszkańcom broń składać.

— Według doniesień z Dublinu, nadeszłych wczoraj o południu, Smith O'Brien schwytyany został w Thurles i osadzony w głównym więzieniu Dublińskim. Drugi przywódzca powstańców, Doheny, nocował z d. 4-go na 5-ty pod Thurles; ścigają go teraz pilnie.

Dnia 9 sierpnia.

W Izbie Wyższej, Lord Stanley żądał złożenia papierów, w jakim sposobie rząd Angielski mieszał się do sporów Króla Neapolitańskiego o z Sycylijezykami; czy zaprowadzenie rządu Monarchicznego położono byto za główny warunek uznania Sycylii, tudzież, czy Admirał Angielski na morzu Śródziemnym, otrzymał rozkaz sprzeciwienia się wystąpieniu floty Neapolitańskiej do pomienionego kraju? Odpowiedział mu Lord Lansdowne, że nie może wchodzić w szczegóły tych pytań; zapewnia jednak, że gabinet Angielski pracował usilnie nad pojednaniem Króla z poddanyimi; widząc atoli, że Sycylijezykowie stanowczo oświadczyli się za zmianą, radził im przynajmniej utrzymanie formy Monarchicznej i proponował na Króla Xięcia Genui, wprzód jednak myślał o synu Wielkiego Xięcia Toskańskiego. Co się tyczy Admirała Parker, ten, z własnej woli udał się do odnogi Neapolitańskiej. Więcej nie chciał powiedzieć Minister, utrzymując, że interessa publiczne mogłyby z tego powodu ucierpieć. Lord Stanley cofnął swój wniosek.

— W Izbie Niższej mowca (Prezes) odczytał pismo Lorda-Namiestnika Irlandyi, Hr. Clarendon, donoszące urzędnic, że członek Parlamentu P. Smith O'Brien, obwiniony o zdradę stanu, uwięziony został w Thurles, i że obecnie znajduje się w więzieniu Kilmainham.

— *Morning-Post* twierdzi, że ponieważ Król Sardyński wzbraniał się udzielić ostatecznej odpowiedzi względem przyjęcia korony Sycylijskiej przez Xięcia Genui, Sycylianie ofiarowali teraz tę godność Xięciu Jérzemu Cambridge, ale ten miał tyle taktu, że tego wątpliwego zaszczytu nie przyjął.

— *Times* donosi, że Poseł Neapolitański oświadczył tutejszemu rządowi, iż Król jego, każde zbrojnie ze strony Anglii wmieszanie się do działań floty Neapolitańskiej, uważać będzie za wypowiedzenie wojny.

— Znany pisarz romansów, Kapitan Marryat, umarł po długiej i ciężkiej chorobie, w swoim domu wiejskim, w Langham.

Г Е Р М А Н И Я.

Франкфуртъ на Майнѣ, 11 Августа.

Национальное собрание приняло вчера, большинствомъ 350 голосовъ противъ 116, проектъ комиссиі, по силѣ коего избраніе Гекера въ Баденъ въ депутаты національнаго собрания, признается не действительнымъ и баденское правительство приглашается къ произведенію новаго выбора.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи опредѣлено было жалованье президенту національнаго собрания, въ количествѣ 2,000 фл. въ мѣсяцъ.

Ганноверъ, 7 Августа.

Вчера прочтенъ былъ нижеслѣдующій приказъ по арміи: „Воины! объявляю вамъ, что Его Императорско Королевское Высочество эрцгерцога Австрійскій Іоаннъ избранъ въ Регента Германіи, на что я далъ свое согласіе. Къ правамъ Регента принадлежатъ также главное начальство надъ германскимъ войскомъ, какъ оно принадлежало до сихъ поръ сейму. Когда будетъ вужно для защиты Германіи, я прикажу вамъ присоединиться къ отрядамъ войскъ прочихъ германскихъ владѣній, подъ главнымъ начальствомъ Регента. Ганноверцы, во все время, храбро, вѣрно и съ самоотверженіемъ сражались за общее германское отечество. Надѣюсь, вы никогда не забудете этого, и вѣрю, что подъ главнымъ начальствомъ Регента поддержите старую славу Ганноверцевъ. Эрнстъ-Августъ.“

— Кромѣ обнародованія по арміи сей прокламаціи, никакого другаго официального торжества вчера не было; только національная гвардія, собравшаяся ротами, отправилась поутру въ церковь, а по полудни проеиходилъ парадъ. Вечеромъ въ городѣ многіе дома были иллюминированы.

— Ганноверскіе жители поднесли франкфуртскому національному собранію адресъ, въ которомъ протестуя противъ ноты ганноверскаго министерства отъ 7-го Іюля, насчетъ поста Ганновера въ отношеніи къ законодательному германскому національному собранію и центральной власти, объявляютъ: 1) что избраніе Регента Германіи совершенно національнымъ собраніемъ на основаніи дѣйствующихъ узаконеній, и оно важнѣе всѣхъ официальныхъ и вещественныхъ сомнѣній какъ нынѣ, такъ и на будущія времена; 2) что національное собраніе избрано, въ качествѣ законодательнаго, націею и съ согласія правительства, и потому исключительно оно одно вправѣ опредѣлить уставъ для всей Германіи; 3) что Ганноверскіе жители совершенно подчиняются распоряженіямъ временной центральной власти и постановленіямъ націон. собранія; 4) что ожидаютъ отъ націон. собранія, что оно при составленіи основнаго государственнаго уложенія, независимость отдѣльныхъ германскихъ странъ ограничитъ въ такой лишь мѣрѣ, въ какой потребуеть сего интересъ единства и силы Германіи.

14 Августа.

Вчера прибылъ сюда Король Пруссій, съ принцами Карломъ и Вильгельмомъ, для свиданія съ нашимъ государемъ, а сегодня отправился въ Минденъ.

— Король нашъ послалъ гр. Радецкому, знаки ордена св. Георгія.

Кельнъ, 14 Августа.

Городъ нашъ еще съ утра украшенный, съ нетерпѣніемъ ожидалъ прибытія правителя государства. Въ 7 часовъ вечера радостныя восклицанія и пушечная пальба, возвестили прибытіе желаннаго гостя. Бургомістръ города привѣтствовалъ его ирличною рѣчью, на которую правитель государства отвѣтствовалъ съ свойственнымъ ему радушіемъ и потомъ принялъ приглашеніе Г. Витгенштейна и отправился къ нему въ замокъ, гдѣ уже стоялъ почетный караулъ городской гвардіи и рота 16 полка эрц-герцога Іоанна. Герцогъ Фридрихъ Дюссельдорфскій, съ многочисленною свитою офицеровъ, встрѣтилъ эрц-герцога въ его квартиру, гдѣ ожидалъ его также архіепископъ Гейссель съ духовенствомъ капитула. Сегодня правитель государства посетилъ заѣзною соборную церковь. Президентъ, г-нъ Гагеръ и члены собранія также осматривали этотъ славный храмъ Германіи.

15 Августа.

Члены комитета о постройкѣ Кельнскаго собора, собравшись сегодня утромъ въ ратушной залѣ, отправились въ торжественномъ шествіи въ этотъ соборъ.

Н І Е М С У.

Frankfurt nad Menem, 11 sierpnia.

Zgromadzenie Narodowe przyjęło wczoraj większością głosów 350 przeciw 116 projekt Komisji, według którego wybór Heckera w Badenickim, na Deputowanego do Zgromadzenia Narodowego, został unieważniony, i o zalecenie nowego wyboru rząd Badenicki wezwany.

— Na dzisiejszym posiedzeniu uchwalono płacę dla Prezesa Zgromadzenia Narodowego, w summie 2,000 fl. miesięcznie.

Hannower, 7 sierpnia.

Wczoraj odczytano wojsku następujący rozkaz do armii: „Zolnierze! zawiadamiam was, że J. C. W. Arcy-Xiąże Austriacki Jan obrany został Rejentem Związku Niemieckiego, na co udzieliłem moje przyzwolenie. Do attrybucyi Rejenta należy także główny kierunek wojskami Niemieckimi, jaki dotychczas przyznany był Sejmowi Związkowemu. Skoro potrzeba będzie dla obrony Niemiec, wydam wam rozkaz, abyście się połączyli z oddziałami wojskowemi innych krajów Niemieckich, pod naczelnym kierunkiem Arcy-Xiąża Rejenta. Hanowercyzycy walczyli zawsze z poświęceniem się, mężstwem i wiernością dla wspólnych Niemiec. Spodziewam się, że i nadal zawsze będziecie to mieli w pamięci, i pod naczelnym dowództwem Rejenta zachowacie nienaruszoną dawną sławę Hanowerczyków. Ernest August.“

— Prócz ogłoszenia wojsku tej odezwy, żadnej innej wczoraj uroczystości urzędowej nie było; gwardya tylko narodowa, zebrana w kompaniach, udała się rano do kościołów, a po południu odbyła paradę. Wieczorem wiele domów w mieście oświecono.

— Mieszkańcy Hanoweru podali adress do Zgromadzenia Narodowego Frankfurtskiego, w którym protestując przeciwko pismu Ministerstwa Hanowerskiego z d. 7 lipca, we względzie stanowiska Hanoweru naprzeciw Ustawodawczego Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego i naprzeciw Władzy Centralnej, oświadczają: 1) że wybór Rejenta Związku dopełniony został przez Zgromadzenie Narodowe, na zasadzie praw obowiązujących, i wyższym jest nad wszelkie formalne i materyalne wątpliwości, na teraz i na przyszłe czasy; 2) że Zgromadzenie Narodowe wybrane zostało jako Ustawodawcze przez naród, za zgodą rządów, a zatem ono samo jest prawomocne do utworzenia ustawy dla całych Niemiec; 3) że mieszkańcy Hanoweru poddają się zupełnie rozporządzeniom tymczasowej władzy centralnej i uchwałam Zgromadzenia Narodowego; 4) że spodziewają się po Zgromadzeniu Narodowym, iż ono przy nowém dziele ustawy, samoistność pojedynczych krajów Niemieckich o tyle tylko ograniczy, ile tego przeważający wzgląd na jedność i siłę Niemiec wymagać będzie.

Dnia 14 sierpnia.

Wczoraj przybył tu Król Prusski z Xiążętami Karolem i Wilhelmem, w celu odwiedzenia naszego Monarchy, a dziś udał się w dalszą podróż do Kolonii.

— Król nasz przesłał Feldmarszałkowi Radeckiemu ozdoby orderu św. Józego.

Kolonia, 14 sierpnia.

Miasto nasze, od rana świetnie przybrane, oczekiwało wczoraj niecierpliwie przybycia Arcy-Xiąża Rejenta Państwa. O godzinie 7-mej wieczorem, okrzyki radości i huk dział i moździerzy zwiastował przybycie pożądanego gościa; Burmistrz miasta powitał go stosowną mową, na którą Arcy-Xiąże ze zwykłą sobie serdecznością odpowiedział. Następnie przyjął zaprosiny P. Wittgenstein i udał się pieszo do jego domu, gdzie już stała straż honorowa gwardyi miejskiej i kompania 16 półku Arcy-Xiący Jana. Xiąże Fryderyk Düsseldorfski, na czele licznego grona officerów różnej broni, powitał Arcy-Xiącę w tém mieszkaniu, równie jak i Arcy-Biskup Geissel, z całą kapitułą swoją. Dzisiaj rano Arcy-Xiąże Rejent Państwa zwiedził całą świątynią. Prezes Zgromadzenia Niemieckiego P. Gagern, wspólnie z towarzyszącymi mu członkami, oglądał także wszystkie osobliwości tej wspólnej Katedry Niemieckiej.

Dnia 15 sierpnia.

Komitet centralny budowy naszej przepysznej świątyni, odbył wczoraj rano posiedzenie w wielkiej sali Ratuszowej, skąd następnie udał się procesyonalnie do katedry.

На городской площади присоединились к ним разные городския сословія съ знаменами. Прибывшимъ на церковную площадь представилась помпезная на фронтонахъ храма большая надпись: „Согласіе и постоянство.“ Хоръ пѣвчихъ (до 1,000 чел.) пропѣлъ гимнъ: „*Laelatus sum in his*“ и президентъ комитета, Гроотъ, къ собравшимся произнесъ приличное слово. Послѣ чего, раскрылись двери храма, и множество народа вошло въ оный. Всѣ приведены были въ изумленіе величіемъ внутренности собора; трудно вообразить, чтобы сіе огромное зданіе могло быть сооружено въ столь короткое время, то есть въ продолженіе всего шести лѣтъ. Архитекторъ Цвиернеръ произнесъ также къ собравшимся рѣчи, въ коей изложилъ всю исторію этого храма. Потомъ совершенно было молчаніе, въ которомъ участвовало прибывшее духовенство; причемъ архіепископъ благословилъ народъ.

Тогоже дня, вечеромъ, въ 8 часовъ, пушечные выстрѣлы съ противоположнаго берега и колокольный звонъ возвѣстили приближеніе прусскаго Короля. Въ Децѣ Его Велич. съ вагона желѣзной дороги перешелъ на паромъ, на которомъ, въ сопровожденіи прусскихъ принцевъ и многихъ знатныхъ лицъ, прибылъ къ нашему берегу, при радостныхъ восклицаніяхъ собравшагося народа. На мосту произнесли Королю, Протектору, краткія рѣчи: старшій Кельскій Бургомістеръ и президентъ строительнаго комитета, на которыя Король отвѣчалъ прилично но кратко. Этотъ торжественный приемъ произвелъ, по видимому, хорошее впечатлѣніе на Короля. Но кто изобразить радость, когда близъ воротъ встрѣтилъ Его Велич. эрцгерцога Регента; они обнялись съ искреннимъ душевнымъ чувствомъ. Черезъ шпалеръ, образованный національною гвардіею до самой квартиры Регента, шли оба пѣшкомъ, Король по лѣвую а Регентъ по правую руку. Вскорѣ Король прибылъ отъ Регента въ правительственное зданіе, куда немедленно прибылъ также Регентъ. Здѣсь происходило представленіе Королю разныхъ властей. Президентъ франкфуртскаго парламента, Г. Гагеръ произнесъ Королю слѣдующія слова: „Ваше Величество! комитетъ сооруженія Кельскаго собора, пригласилъ къ сему важному торжеству германское націон. собраніе. Оно приняло сіе приглашеніе, и присутствующіе здѣсь члены возчувствовали здѣсь, что при сооруженіи нужно было и настоящее величественное дѣло національнаго единства. Стремленіе къ сему единству возбуждено было Вашимъ Велич. и сямъ сооруженіемъ. Национальное собраніе твердо надѣется на Ваше Величество при предпріятомъ сооруженіи, которое нація приведетъ въ исполненіе!“ Король отвѣчалъ: „Единство Германіи лежитъ у меня на сердцѣ; это наследство послѣ моей родительницы!“ Президентъ Гагеръ: „Мы знаемъ, что Ваше Велич. питаете эту мысль!“ Король удалился на минуту, и возвратившись велѣлъ президенту представить себѣ присутствующихъ здѣсь членовъ націон. собранія, къ которымъ сказалъ слѣдующее:

М. Гр! Чтобы быть хорошими друзьями, необходимо лично познакомиться; и потому я весьма радъ, что вижу васъ здѣсь. Душевно желаю вашему вопросу благаго преуспѣанія. Будте Господа увѣрены, что я никогда не забуду, къ совершенію какого великаго труда вы призваны, и я съ моей стороны также убѣжденъ, что вы не забудете, что въ Германіи есть Монархи, и что я принадлежу къ нимъ. Отъ всей души желаю вамъ, на тѣжкомъ и великомъ нашемъ поприщѣ, благословенія и всякаго благополучія. Громкое восклицаніе; да здравствуетъ! послѣдовало въ отвѣтъ на эти слова.

— Вечеромъ происходила процессія съ пламенниками въ честь Короля и Регента, церковнаго начальства и президента франкфуртскаго парламента. Около полуночи, Король, въ сопровожденіи Регента, принцевъ, министровъ и проч., отправился въ Брюльскій замокъ.

На Новомъ Рынку собрались корпорацыи, кѣмъ за нимъ поступовали з хоругвями свемі власнени и міста. Пршзедисзы на плац кощелны, нрзано на шчыце швѣтныни napis олбрзымемі скреслony глоскани: „Zгода i Wytrwalosc.“ Tu одспiewало tysiacе спiewakow hymn: „*Laelatus sum in his*“, a Prezes komitetu Groot, powital obecnych, imieniem swoich kolegow, stosowna przemowa. Nastepnie, rzwarzly sie podwoje swiatyni. Podziw i pobożne przerazenie ogarnęło wszystkich, na widok tego olbrzymiego wnętrza, które się przedstawiło ich oczom. Przez sześć lat wykonano dzieło, jakiego się nie można było spodziewać. Budowniczy Zwirner przyjął Arcy-Biskupa i obecnych mowa, w której skreślił historią tej narodowej świątyni Niemieckiej. Poczem odbyło się nabożeństwo, w którym przybyli Biskupi mieli udział, a Arcy-Pasterz udzielił ludowi Błogosławieństwo Apostolskie.

Вечеромъ тогожъ дня, о godz. 8, huk dział z przeciweglego brzegu Renu i bicie dzwonow, zapowiedziały zbliżanie się Króla Pruskiego. W Dentz przesiadł się Monarcha z wagonu kolei żelaznej na parostatek, na którym, w towarzystwie Xiążąt Pruskich i wielu znakomitych osób, przybił do naszego brzegu, przy radosnych okrzykach zgromadzonego ludu. Na moście mieli do Króla-Protektora przemowy: Nad-Burmistrz Kolonski i Prezes Komitetu budowniczego, na które Król stosownie, ale krótko odpowiedział. Uroczyste to przyjęcie zdawało się mile na Królu sprawić wrażenie. Ale któż opiszе radość, gdy blisko bramy spotkał przybyłego naprzeciw siebie, Arcy-Xiecia Rejenta; uściśnienie się wzajemne było serdeczne. Szpalerem, utworzonym do mieszkania Rejenta przez gwardya narodową, postępowali obadwaj pieszo, Król z lewej, Rejent z prawej strony. Niebawem udał się Król od Rejenta do gmachu rządowego, gdzie też przybił wkrótce i Rejent. Tu nastąpiło przedstawienie Królowi różnych korporacyj. P. Gagern, Prezes Parlamentu Frankfurckiego, przemówił do Króla jak następuje: „N. Paniel Komitetu budowy katedry Kolonskiej zaprosił Niemieckie Zgromadzenie Narodowe na tę ważną uroczystość. Zgromadzenie przyjęło te zaprosiny, a obecni tu członkowie mogli się przekonać, że i do tej budowy, do dokończenia tego wspaniałego dzieła, potrzeba było narodowej jednosci Niemiec. Dążenie do jednosci i w tém dziele zostało przez W. K. M. obudzone. Zgromadzenie Narodowe ma stałą ulność we wsparciu W. K. M., przy budowie przedsięwziętej jednosci, którą naród do skutku przyprowadzi!“ Król oświadczył: „Jedność Niemiec leży mi na sercu; jestto dziedzictwo po mojej matce!“ Prezes Gagern: „Wiemy, że W. K. M. jestes Piastunem tej myśli!“ Król odlatił się na chwilę, a po wróceniu kazał Prezesowi przedstawić sobie obecnych tu członków Zgromadzenia Narodowego i miał do nich następującą przemowę:

„Mości Panowie! Aby być dobrimi przyjaciółmi, potrzeba się osobiście poznać; dla tego cieszę się bardzo, że was tu widzę. Z szczerego serca życzę waszemu żądaniu błogiej pomysłowości. Bądźcie Panowie przekonani, że nigdy nie zapomnę, do utworzenia jak wielkiego dzieła powołani jesteście, tak jak nawzajem przekonany jestem, że Panowie nie zapomnicie, iż w Niemczech są Monarchowie i że ja do nich należę. Z całego serca życzę wam w trudnym i wielkim waszym zawodzie błogosławieństwa i wszelkiej pomysłowości.“ Żywy okrzyk: Niech żyje! był odpowiedzią na te słowa.

Вечеромъ выправлено процессіе з по hodniami на езець Króla, Rejenta, Dygnitarzy koщеля i Prezesa Parlamentu Frankfurckiego. Po godz. 11 w nocу, Król w towarzystwie Rejenta, Xiążąt, Ministrów i t. d. wyjechał do zamku Brühl.